

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2011/0083 van 8 juni 2011
in de zaak 2010/0406/A/3/0476

In zake:

1. de heer [REDACTED], wonende te [REDACTED], [REDACTED]
2. de heer [REDACTED], wonende te [REDACTED], [REDACTED]

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw Sophie IDE

verwerende partij

*Tussenkomende
partijen:*

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Frank VAN OYEN
kantoor houdende te 8200 Sint-Andries Brugge, Gistelse Steenweg 472
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 28 april 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 25 maart 2010.

Met dit besluit heeft de verwerende partij het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Jabbeke van 18 januari 2010, waarbij aan de tussenkomende partijen onder voorwaarden een vergunning tot het wijzigen van een verkavelingsvergunning is verleend, onontvankelijk verklaard.

Het betreft een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 1 juni 2011, alwaar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partijen in persoon, mevrouw Sophie IDE die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Frank VAN OYEN die verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED] vragen met een op 31 augustus 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 27 oktober 2010, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoekers tot tussenkomst aangemerkt kunnen worden als belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot vernietiging.

IV. FEITEN

Op 11 augustus 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de tussenkomende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Jabbeke een aanvraag in voor een wijziging van een verkavelingsvergunning.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan 'Brugge-Oostkust', gelegen in woongebied.

Het perceel is gelegen op lot 1 in een niet vervallen verkaveling

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 17 augustus 2009 tot en met 16 september 2009, worden zeven bezwaarschriften ingediend, onder andere uitgaande van de huidige verzoekende partijen.

De intergemeentelijke dienst voor archeologie in Brugge en Ommeland (Raakvlak) brengt op 10 juli 2009 een gunstig advies uit.

Op 13 november 2009 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Jabbeke volgende preadvies:

“ ...

De voorgestelde wijziging is aanvaardbaar. Door deze wijziging wordt de essentie van de oorspronkelijk vastgelegde ordening niet gewijzigd. De basisvisie van de verkaveling wordt niet in het gedrang gebracht. Na een vergelijk met de omliggende percelen kan besloten worden dat de grootte van deze percelen niet afwijkt van de grootte van de omliggende percelen. Het ontwerp heeft een goede vorm van verdichting op schaal van de omgeving. De beoogde bebouwing (max. 240 m²) is bijgevolg aanvaardbaar mede gelet op de grootte van het bouwperceel en het voorzien van ruimte bouwvrije zones.

Door deze gevraagde wijziging wordt de essentie van de oorspronkelijk vastgelegde ordening niet gewijzigd. Het gevraagde is qua perceelsverdeling en qua stedenbouwkundige voorschriften verenigbaar met de goede plaatselijke aanleg. Gelet op het gevoerde openbaar onderzoek waarbij 5 individuele bezwaren en 2 gezamenlijke bezwaren werden ingediend die allen ontvankelijk en ongegrond werden verklaard.

Gelet op het gunstig advies dat werd ontvangen van Raakvlak.

Gelet op de bestaande toestand van bebouwing en verhardingen, wordt verder geen afbreuk gedaan aan de waarden van de omgeving.

De voorziene verweving van de functie brengt of verstoort de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang.

Algemene conclusie

Het voorstel is om de hiervoor geciteerde redenen stedenbouwkundig aanvaardbaar.

Beschikkend gedeelte

Gunstig advies mits de voorschriften als volgt worden aangevuld:

-op het lot 1 b moeten de woonruimten (living, bureel, eetruimte, keuken) op het gelijkvloerse worden ingericht. Enkel de slaapruidten mogen op de verdieping worden voorzien.

-het gebruik als woongelegenhed met uitsluiting van elke handelsbestemming.

...”

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op datum van 18 december 2009 een gunstig advies met de volgende motivering:

“ ...

Het ingediende dossier in verband met de verkavelingswijziging is volledig en de procedure tot behandeling van deze aanvraag is correct verlopen. Ik sluit mij aan bij de planologische en ruimtelijke motivering van deze aanvraag, zoals opgebouwd door het college van burgemeester en schepenen. Uit de meegeleverde foto's blijkt dat de omgeving gekenmerkt wordt door bebouwing met één bouwlaag. Ook om het woongenot en de privacy van de aanpalenden niet teveel te bezwaren dient de verkavelingswijziging beperkt tot één bouwlaag.

...”

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Jabbeke verleent op 18 januari 2010 onder voorwaarden een vergunning tot het wijzigen van de verkavelingsvergunning aan de tussenkomende partijen. Het college van burgemeester en schepenen handhaaft de visie zoals vervat in het preadvies van 13 november 2009 en verwijst tevens naar het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

Tegen deze beslissing tekenen de verzoekende partijen op 24 februari 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De verwerende partij beslist op 25 maart 2010 om het beroep onontvankelijk te verklaren en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Op 24 februari 2010 hebben dhr. en mevr. [REDACTED], [REDACTED]; dhr. en mevr. [REDACTED], [REDACTED]; dhr. en mevr. [REDACTED], [REDACTED] en dhr. [REDACTED], [REDACTED]; beroep ingesteld tegen de beslissing van het schepencollege van JABBEKE houdende vergunning onder voorwaarden aan dhr. en mevr. [REDACTED], [REDACTED], tot wijziging van de verkavelingsvergunning.

Artikel 7.5.8 § 2 lid 4 Codex bepaalt dat de beroepsdossiers die bij de deputatie worden betekend vanaf 1 september 2009 volledig worden behandeld overeenkomstig de regelingen vastgelegd bij of krachtens artikel 4.7.21 tot en met 4.7.25 van de Codex.

Artikel 1 § 1 van het beroepenbesluit stelt dat het beroepsschrift een omschrijving omvat van de hinder of nadelen die de appellanten ondervinden ingevolge de bestreden beslissing, en dit op straffe van onontvankelijkheid.

In casu bevat het beroepsschrift geen enkele melding van rechtstreekse of onrechtstreekse hinder die de appellanten ondervinden.

Daarnaast stelt artikel 1 § 1 van het beroepenbesluit dat het beroepsschrift op straffe van onontvankelijkheid de identificatie van het onroerend goed dat het voorwerp uitmaakt van deze beslissing moet vermelden.

In casu bevat het beroepsschrift geen identificatie van het onroerend goed dat het voorwerp uitmaakt van deze beslissing.

Om die redenen dient dan ook te worden besloten dat het ingestelde beroepsschrift onontvankelijk is.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

Met een arrest van 27 oktober 2010 (nr. A/4.8.18/2010/0033) heeft de Raad vastgesteld dat het voorliggende beroep, in zoverre het tevens in hoofde van mevrouw [REDACTED], mevrouw [REDACTED], de heer [REDACTED] en de heer [REDACTED] werd ingesteld, conform artikel 4.8.18 VCRO onontvankelijk is

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing van 25 maart 2010 werd met een aangetekende brief van 30 maart 2010 betekend aan de verzoekende partijen. De vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing werd ingesteld met een aangetekende brief van 28 april 2011 zodat het beroep overeenkomstig artikel 4.8.16, §2, 1°, a VCRO tijdig werd ingesteld.

B. Schending van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO en ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep

Standpunt van de partijen

De verwerende partij roept de onontvankelijkheid van het verzoekschrift in:

“ ...
Echter bevat het verzoekschrift enkel argumenten ten gronde waarom de verkavelingswijziging niet mag worden vergund. Op geen enkele wijze wordt er kritiek geleverd op de beslissing van de deputatie. Meer nog, er wordt op geen enkele wijze aangetoond waarom de deputatie enige wettelijke of reglementaire bepaling zou hebben geschonden, laat staan dat de deputatie de beginselen van behoorlijk bestuur zou hebben geschonden.
...”

De tussenkomende partijen roepen eveneens de onontvankelijkheid in:

“ ...
De beslissing van de Bestendige Deputatie stelt vast dat het beroepschrift niet voldeed aan de op straffe van onontvankelijkheid voorgeschreven vereisten.

Huidig verzoek tot nietigverklaring werpt geen enkel middel op tegen deze beslissing.

Nergens wordt geargumenteed welke regelgeving, stedenbouwkundig voorschrift of beginsel van behoorlijk bestuur zou zijn geschonden door de beslissing van de Bestendige Deputatie.
...

De verzoekende partijen dienen derhalve aan te tonen dat

- *de Bestendige Deputatie een formele rechtsnorm, zoals het DRO, uitvoeringsbesluiten, stedenbouwkundige voorschriften en verkavelings-voorschriften, zou hebben geschonden – quod non*

ofwel

- *de Bestendige Deputatie een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur (zoals bijv. motiveringsplicht) zou hebben geschonden.*

De verzoekende partijen tonen dit niet aan, noch doen zij een poging hiertoe. De verzoekende partijen dragen geen enkel middel aan.

De nieuwe beroepsgronden die zij thans, na de hen geboden mogelijkheid tot regularisatie, aanvoeren, kunnen niet voor het eerst voor deze Raad worden aangevoerd.

De verzoekende partijen proberen de onontvankelijkheid van hun beroepschrift voor de Bestendige Deputatie te bestrijden met argumenten die de grond van de zaak aanbelangen.

Nu de verzoekende partijen geen schending van een formele rechtsnorm, noch schending van een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur aanvoeren, dient hun verzoek tot nietigverklaring als onontvankelijk te worden afgewezen.

...

In hun wederantwoordnota stellen de verzoekende partijen met betrekking tot de door de verwerende en tussenkomende partijen opgeworpen excepties dat zij als gewone burgers geen kennis hebben van de wettelijke en decretale bepalingen op grond waarvan de verwerende en de tussenkomende partijen menen dat het voorliggend beroep onontvankelijk zou zijn. Zij menen dat het niet de bedoeling van de decreetgever kan zijn geweest dat men voor elke procedure dure specialisten dient aan te stellen. Ook op de zitting van 1 juni 2011 laten de verzoekende partijen na een concrete repliek te formuleren op vermelde excepties.

Beoordeling door de Raad

De registratie van een inkomend verzoekschrift conform artikel 4.8.17, §1 VCRO door de griffier van de Raad, ongeacht of deze registratie geschiedt na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, moet in essentie worden aangemerkt als de beoordeling van de vormelijke volledigheid van het betrokken verzoekschrift en impliceert geenszins, ook niet gedeeltelijk, de bevestiging van de ontvankelijkheid van het verzoekschrift.

De registratie van een verzoekschrift verhindert derhalve niet dat het beroep tot vernietiging in voorkomend geval alsnog onontvankelijk wordt verklaard indien vastgesteld moet worden dat de in het verzoekschrift vervatte grieven inhoudelijk niet kunnen beschouwd worden als een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur, met inbegrip van de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoekende partijen geschonden wordt of worden.

De Raad is in het licht van artikel 4.8.16, §3 VCRO bijkomend van oordeel dat enkel het inleidend verzoekschrift, al dan niet na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, in aanmerking kan genomen worden om het voorwerp van het beroep te bepalen en, bij uitbreiding, om de ontvankelijkheid en de gegrondheid van het beroep en van de middelen waarop dit beroep steunt te beoordelen. Met latere bijstellingen, aanpassingen of uitbreidingen, zoals desgevallend vervat in de wederantwoordnota of zoals mondeling toegelicht ter zitting, kan de Raad dan ook geen rekening houden.

In zoverre de beslissing van een deputatie waarbij het administratief beroep tegen een beslissing van het college van burgemeester en schepenen als onontvankelijk wordt verworpen evenzeer als een vergunningsbeslissing in de zin van artikel 4.8.1, tweede lid, 1° VCRO moet worden beschouwd, zal het jurisdictioneel beroep als onontvankelijk moeten worden afgewezen wanneer blijkt dat vermeld beroep bij de Raad in essentie is gericht tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen. De beslissing van het college van burgemeester en schepenen kan immers niet worden aangemerkt als een vergunningsbeslissing die in laatste administratieve aanleg werd genomen. De omstandigheid dat de beslissing van de deputatie, waarbij een administratief beroep onontvankelijk wordt verklaard, de in artikel 4.7.21, §8 VCRO bedoelde schorsing van rechtswege van de uitvoering van de door het college van burgemeester en schepenen verleende vergunning opheft, doet hieraan geen afbreuk.

De Raad stelt met de verwerende en de tussenkomende partijen vast dat de verzoekende partijen, nadat hun administratief beroep bij de verwerende partij als onontvankelijk werd afgewezen, met het voorliggende beroep, nog los van de vraag of de aangevoerde grieven kunnen beschouwd worden als middelen in de zin van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO, in essentie de beslissing van 18 januari 2010 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Jabbeke viseren.

De verzoekende partijen hadden hun beroep bij de Raad dan ook moeten richten tegen en niet, zoals kennelijk het geval is, naar aanleiding van de beslissing van 25 maart 2010 van de verwerende partij. Het beroep bij de Raad tegen een beslissing waarbij de onontvankelijkheid van het administratief beroep wordt vastgesteld, is in voorkomend geval dan ook noodzakelijk beperkt tot de vraag of de deputatie het administratief beroep terecht onontvankelijk heeft verklaard.

Nu de verzoekende partijen de onontvankelijkheid van hun administratief beroep kennelijk niet betwisten en achter vermelde beslissing enkel niet bewezen machinaties vermoeden, blijft het voorliggende beroep onontvankelijk. Zelfs al zou aangenomen worden dat het minstens impliciet is gericht tegen de beslissing van 25 maart 2010. Het inleidend verzoekschrift bevat in strijd met artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO, zelfs na regularisatie, immers geen omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en dus evenmin van de wijze waarop de bestreden beslissing deze regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoekende partijen schendt.

De exceptie dient in de aangegeven mate aangenomen te worden.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt onontvankelijk verklaard.
2. De kosten van het beroep, bepaald op 350,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 8 juni 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Hildegard PETTENS

Filip VAN ACKER